

[Baadsgaard]

et princip, som Fremskridtspartiet tog afstand fra. Det er altså penge, der er sat af til noget andet end at finansiere byggeskaderne.

Vi er enige om, at byggeskaderne burde betales af dem, der har forvoldt dem. Men hvis nu de er krakket eller gået hinsides, hvad skal man så gøre? Skal man så sende regningen til de lejere, som i hvert fald ikke er årsag til de byggeskader, som foreslås finansieret over fonden her? Må jeg minde om, at der er 130 mio. kr. til rådighed i indbetalinger pr. år. Allerede efter nogle få år vil det dreje sig om en udgift på omkring 200 mio. kr., som staten vil vælte over på Landsbyggefonden, og det vil sige, man vil vælte udgifterne over på lejerne, der uvægerlig vil komme til at betale.

Derfor vil jeg spørge den sidste ordfører, hr. Jørgen Estrup: Er man indforstået med, at dette vil give stigende huslejer? Og jeg synes stadig væk også, at både Venstres og De Konservatives ordfører skylder os et klart svar på, om ikke dette vil føre til større husleje for beboerne i den almennyttige sektor.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Hr. Baadsgaard har allerede sagt det, som jeg vil sige til fru Kirsten Jacobsen. Det hjælper jo ikke meget at komme og sige, hvad man skulle have gjort i begyndelsen af 1970'erne, når vi i dag står med byggeskaderne og skal have dem finansieret. Det er sådan lidt det dér med at kigge i bakspejlet, og vi ved jo alle sammen, at der nu faktisk er en byggeskafond, som tager højde for, hvad der kan ske fremover.

Til hr. Baadsgaard vil jeg sige, at hvad angår huslejestigninger, er det vel i høj grad op til, hvad Landsbyggefonden vil gøre. Det er mit absolutte indtryk, at Landsbyggefonden ikke behøver at sætte huslejerne i vejret, og indtil det modsatte er dokumenteret, synes jeg ikke, vi har noget at diskutere. Jeg synes først og fremmest, at Landsbyggefonden skulle dokumentere, at der ikke er ledige penge. Det ville interessere mig, for jeg er ret overbevist om, at der er ledige penge.

Endelig vil jeg sige til hr. Holger K. Nielsen, at det er jo rigtigt, at vi kan være betænkelige over den nedgang, der har været inden for visse dele af byggeriet. Men stadig væk står dog tilbage, at vi netto bygger mere end 20.000 boliger årligt, og det er mere end det gennemsnit, som

man havde forudset værende nødvendigt i Ølgaardudvalget. Det synes jeg trods alt er det afgørende.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er da rigtigt, at man ikke får meget ud af at være bagklog. Men det er jo ikke mere end et halvt år siden, at man her i Folketinget diskuterede, hvordan man skulle klare byggeskaderne for private andelsboliger. Fremskridtspartiet stillede dengang et ændringsforslag om at lade forsikringsprincippet gælde i de tilfælde, hvor der ikke var nogen hjælp at hente hos nogen, mens man i de andre partier syntes, det var udmærket, at staten bare overtog ansvaret for de skader, som entreprenørerne havde lavet. Så dengang kunne man have taget fat på problemet, i hvert fald med henblik på fremtiden.

Men det må være sådan, som det er for private parcelhusbygherrer: Hvis selskabet, der har bygget huset, er gået konkurs, kommer de selv til at bløde, og det giver forhøjede boligudgifter, således som det også giver lejerne forhøjede boligudgifter. Det er lige så sikkert som amen i kirken, det kan ikke være anderledes. Og det, jeg siger, er blot, at det er underligt, at man ikke brugte forsikringsprincippet, da man havde lejlighed til det for bare et halvt år siden.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Det er til hr. Jørgen Estrups bemærkning om, at der er ledige penge i Landsbyggefonden: Det kan vi få underkastet en nærmere undersøgelse.

Jeg vil gerne spørge hr. Jørgen Estrup: Hvis der nu ikke er ledige penge, hvad gør vi så? Siger vi, at det var da kedeligt, og så lader vi lejerne betale nogle yderligere bidrag?

Det er for øvrigt svært at definere, hvad ledige penge er. For de penge, der står der, er sat ind, for at lejerne i fremtiden kan trække i hvert fald 75 pct. hjem, og resterende penge går for øvrigt også ud mere solidarisk til hele den almennyttige boligsektor for at dække kommende udgifter til forbedringer og genopretning. Der er 130 mio. kr. til rådighed pr. år, og allerede efter nogle få år koster dette Landsbyggefonden 200 mio. kr., hvis de vel at mærke skal overtage denne finansiering, og det svarer til 1.000 almennyttige boligens pris. Derfor tror jeg